

DETECTIVE-VOOR-EEN-DAG
MYSTERIES

20.0 x 238.0 mm

DETECTIVE-VOOR-EEN-DAG
MYSTERIES

JACK THE RIPPER MOORDDOSSIERS

TIM DEDOPULOS

GOUDA, MMXXVI

Inleiding

Dames en heren, het is met de grootst mogelijke nederigheid dat ik u om uw vergiffenis en begrip moet vragen, en niet alleen vanwege mijn noodzakelijke anonimiteit. De smakeloze waarheid is dat u bent voorgelogen, en het was voornamelijk op mijn eigen aandringen. Het was niet uit kwaadwilligheid dat ik u heb laten misleiden, maar uit bezorgdheid. Nadat bekend werd wat er met die arme Black Mary is gebeurd, draaide het mooie Londen door. Schurken kwamen tevoorschijn om vreselijke moorden te plegen, in de hoop die op The Ripper te kunnen afschuiven. De mensen van Whitechapel durfden na zonsondergang nauwelijks adem te halen, en de orde die heerste in de hoofdstad van ons rijk dreigde te vervallen in chaos. Dat kon niet worden getolereerd.

Kennis over Jack the Ripper en zijn activiteiten was minstens zo levensgevaarlijk geworden als deze maniak zelf. De waarheid is dat het aantal imitatiemoorden in Whitechapel rond die tijd het aantal echte slachtoffers overtrof. Dat wil zeggen, de slachtoffers van The Ripper over wie u gehoord heeft.

Het was aan mij om iedereen ervan te overtuigen dat het misschien beter was om het niet meer te hebben over The Ripper en zijn zaken. Inspecteur Absalom en zijn collega's waren zeer enthousiast over deze benadering. De heren van de pers waren een stuk minder begeistert bij het vooruitzicht Hare Majesteit te assisteren bij haar toegewijde zorg voor onze natie. Ik werd in één geval gedwongen om enige autoriteit en licht gewelddadige overredingskracht toe te passen. Schoorvoetend en met een zekere haatdragendheid stemden de kranten er echter mee in om dergelijke incidenten stil te houden zoals hun was opgedragen.

De terreur van The Ripper was voorbij. De natie slaakte een enigszins huiverige zucht van verlichting en ging verder met haar gebruikelijke, verderfelijke bestaan.

INLEIDING

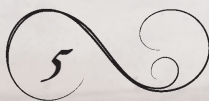
Behalve dat, zoals ik reeds heb aangegeven, dit einde volkomen gelogen was. De maniak — ik blijf erbij dat hij dat is, zij het één die ongetwijfeld opgeleid is in heelkunde van de duisterste soort — onderbrak zijn activiteiten kortstondig, zoveel is waar. Enkelen van ons waren er fervent van overtuigd dat de aandacht hetgeen was waar deze maniak naar hunkerde. Hun optimistische kijk op de zaak was dat hij, beroofd van de terreur, het theater en de publiciteit die zijn bloederige werkzaamheden opriepen, genoeg zou krijgen van zijn spel en het zou staken.

Tot mijn absolute gebrek aan verbazing bleek deze hoop ijdel. De gruweldaden bleven zich opstapelen en waren niet langer beperkt tot de oostelijke delen van de stad.

U bent niet op de hoogte van deze moorden, dames en heren. Parallel aan mijn toezicht op en analyse van de lopende onderzoeken is het mijn nieuwe taak om bepaalde zorgvuldig geselecteerde knappe koppen — ulieden in hoogsteigen en uitmuntende persoon — te voorzien van enige informatie met betrekking tot die zaken die gerelateerd zijn aan de maniak en die nog niet algemeen bekend zijn.

De kleine uitdagingen die hier en daar zijn ingevoegd zijn bedoeld om uw talent voor observatie en deductie te stimuleren, alsmede om uw bekendheid met deze zaken te verdiepen. De staat is u erkentelijk voor uw aandacht en discretie in deze kwestie en met uw hulp hebben we goede hoop dat we deze gestoorde gek voor eens en altijd kunnen stoppen. De eerste dezer zaken betreft Emily Fisher ...

Noot van de auteur: Dit boek is niet voor mensen met een zwakke maag. Er worden geregeld expliciete details van gruwelijke moorden gegeven. U bent gewaarschuwd!

ZAARK NUMMER 1

SMILY

FISHER

EMILY FISHER

DEEL 1

‘Ik begrijp dat er een
moord is gepleegd.’

ZAAK NUMMER 1: EMILY FISHER

Juffrouw Emily Fisher werd laat op de avond van 29 december 1889 vermoord. Inspecteur George Absalom van Scotland Yard werd in de vroege ochtend van zaterdag 30 december opgeroepen.

Juffrouw Fisher huurde een kamer op de begane grond van een huis aan Commercial Road en dat is de plek waar ze om het leven is gekomen. Whitechapel was al geen heilzaam district te noemen en de zuidelijke delen ervan waren wel de minst fortuinlijke en voorspoedige. Commercial Road was goeddeels overgenomen door de handel tussen de stad en het graafschap Essex, waar redelijk wat industrie, scheepvaart en landbouw plaatsvond. Het was een arme, hardwerkende straat, die werd gebruikt door arme, hardwerkende mensen. Degenen die er woonden, deden dat omdat ze verder weinig andere keus hadden. Uiteraard waren er nog slechtere plekken om te belanden binnen functionele afstand van Londen. De meeste daarvan lagen ten zuiden van de Theems. Maar een gehuurde kamer aan Commercial Road sprak boekdelen over iemands ervaring en manier van leven.

*Begane grond,
Commercial Road.*

170.0 x 238.0 mm

— — — — —
ZAAK NUMMER 1: EMILY FISHER

Inspecteur George Absalom

ZAAK NUMMER 1: EMILY FISHER

George Absalom was van nature geen overdreven keurige man. Er gold echter een bepaalde standaard voor netheid en lichaamshouding, wilde men in aanmerking komen voor bevordering binnen de *Criminal Investigation Department*, de nieuwe afdeling voor crimineel onderzoek van de Londense politie. Het was verstandig om te zorgen dat men zich aan de standaard hield indien men er carrière wilde maken. Na de schandelijke corruptiezaken die hadden geresulteerd in de oprichting van de CID, was het van het grootste belang om elke zweem van een slechte naam te vermijden. Vandaar dat Absalom, vlak voor het bereiken van zijn bestemming, zichzelf onderwierp aan een snelle inspectie. Hij stopte een verdwaalde hemdsslip in, trok zijn stropdas recht en veegde een spatje modder van de mouw van zijn zware overjas.

*4.46 uur in de ochtend:
nog lang geen zonsopgang.*

Eenmaal tevreden met zijn verschijning stak de inspecteur de weg over om aan te komen bij zijn bestemming. Volgens zijn zakhorloge was het 4.46 uur in de ochtend; ver voor zonsopgang. Zijn lichaam was maar al te bereid hem van dat gegeven op de hoogte te brengen, maar hij onderdrukte de neiging tot gapen door zich ter afleiding te concentreren op zijn pijnlijke kuit.

Het huis waar Juffrouw Fisher had gewoond – en was omgekomen – was een rijtjeswoning, een ongelukkige plek van het soort dat in alle armere regio's van de stad kon worden aangetroffen. Het was duidelijk dat het werd onderhouden, maar de inspanningen van de eigenaar waren zichtbaar gelimiteerd door tijd,

170.0 x 238.0 mm

ZAAK NUMMER 1: EMILY FISHER

*Het gebroken raam
van juffr. Fisher.*

gezondheid of een andere beperking. Het metselwerk was zwaar beroet, maar dat stond in contrast tot de onlangs geverfde, groene deur en de goed geveegde platte steen die dienstdeed als stoep. Het flintertje voortuin was enigszins verwaarloosd, maar vrij van vuil, afgezien van wat zwerfafval dat er die nacht door voorbijgangers in was geworpen. Er lag een waaier van glasscherven verspreid onder een overduidelijk gebroken raam. Zwarte gordijnen onttrokken de kamer aan het zicht. Desondanks was de slachthuisgeur die van binnen kwam aandrijven onmiskenbaar.

ZAAK NUMMER 1: EMILY FISHER

De ingang van het huis werd bewaakt door agent Charles Barrow, een lange man van begin twintig. Barrow was een bekend gezicht. De jongeman hoopte zelf te kunnen toetreden tot de CID zodra hij er genoeg dienstjaren op had zitten om te kunnen solliciteren en hij slaagde er vaak in om taken te ritselen in de periferie van belangrijke zaken. Ondanks zijn vastberadenheid en toewijding leek hij deze ochtend koud, ongelukkig en enigszins groen door de stank. Hij klaarde echter zichtbaar op toen de inspecteur het ijzeren hekje opendeed. 'Inspecteur Absalom!'

'Goedemorgen, Barrow. Ik begrijp dat er een moord is gepleegd?'

Barrow slikte. 'Ja, meneer. Een behoorlijk bloederige bovendien. De lever van die arme meid hangt zelfs nog—'

Absalom stak zijn hand op. 'Dank je. Ik duik over een paar minuten wel in de details van de plaats delict. Eerst wil ik een goed idee krijgen van de situatie. Vertel me daarom wat je weet over het slachtoffer en haar omstandigheden.'

'Uiteraard, meneer. Emily Fisher was drieëntwintig. Haar familie komt uit Croydon, maar ze is zeven jaar geleden naar Londen gekomen voor een baan als sekswerker. Ze woont al vier jaar op deze verblijfplaats. Als ze een pooier heeft, dan kennen we zijn identiteit niet. De hospita,

*Agent Charles Barrow:
enigszins groen door de stank.*

ZAAK NUMMER 1: EMILY FISHER

mevrouw Ruth Derry, verhuurt zes kamers die allemaal worden betrokken door publieke vrouwen.’

‘Heeft iemand iets gezien of gehoord?’

‘Niets, meneer. Van de meisjes was alleen juffrouw Fisher thuis, aangezien ze zich niet helemaal lekker voelde. De hospita is thuis, maar die gaat altijd om tien uur naar bed en op dat moment was alles zoals anders. De moordenaar moet de ruit hebben gebroken om in de kamer van het slachtoffer te komen, waarschijnlijk het geratel van de weg benuttend om het geluid te maskeren. Commercial Road wordt pas na elfven echt stil, zeker in het weekend.’

‘Misschien,’ zei Absalom. ‘Misschien ook niet. Het is vaak essentieel om een degelijk tijdstip van de moord vast te stellen, dus is het belangrijk om het paard niet achter de wagen te spannen. Hoeveel van de huursters zijn nu thuis?’

‘Geen een, meneer. Drie van hen kwamen aanlopen, maar draaiden zich vlug om toen ze mij in het vizier kregen. Een van hen was ladderzat, nauwelijks in staat om twee stappen in dezelfde richting te zetten. De andere twee hebben zich nog niet laten zien.’

‘Waarschijnlijk beter zo, als ik eerlijk ben. Het lijkt me niet bepaald een voordeel om ze direct na een nacht werken te ondervragen. Ze zullen uitgeput zijn en verre van nuchter, en deze hele toestand zal onder normale omstandigheden al zeer verontrustend voor ze zijn. Hoe stiller het allemaal blijft, hoe contentter ze van hogerhand zullen zijn. Dus voor nu wil ik graag dat je hierbuiten blijft staan. Ik heb een lijkschouwer opgeroepen om het lichaam te onderzoeken, laat me weten wanneer hij arriveert. Zorg ervoor dat niemand ergens anders loopt dan op het tuinpad. Als de zon op is, kunnen we hopelijk een beter beeld krijgen van

ZAAK NUMMER 1: EMILY FISHER

hoe de moordenaar naar binnen en naar buiten is gekomen.’

‘U denkt niet dat hij het raam gebroken heeft om binnen te komen, meneer?’

‘Nee,’ zei Absalom. ‘Dat was het niet het geval.’

Waarom betwijfelt inspecteur Absalom dat de moordenaar het raam heeft gebroken om binnen te komen?

De zaak gaat verder op de volgende pagina ...

15

ZAAK NUMMER 1
EMILY FISHER

DEEL
1

Antwoord op pagina 215